

Obsah

Předmluva k devátému německému vydání	5—6
Stručný obsah I. dílu	22
Nejdůležitější obecné konstanty	23

II. DÍL

VEDLEJŠÍ PODSKUPINY PERIODICKÉ SOUSTAVY, SKUPINY LANTHANIDŮ A TRANSURANŮ	26—746
Úvod	27—33
1. Kovy a intermetalické fáze	34—59
Obecný úvod (34). Příprava kovů (35—36). <i>Teorie kovového stavu</i> (37—40). Polovodiče a nevodiče (40). Supravodivost (41). Elektrolytické vedení proudu v kovech (41).	
Směsné krystaly a intermetalické fáze	42—58
Směsné krystaly (42). <i>Hyperstruktury</i> (44). Meze odolnosti směsných krystalů (45). Intermetalické fáze (45). Intermetalické fáze ve slitinách mědi (47). <i>Poruchy mřížky a defektní struktury</i> (48). Pojetí intermetalických fází jako sloučenin (50). Pravidlo Hume - Rotheryho (51). Další pravidla pro tvorbu intermetalických sloučenin (52). Struktury kovů a intermetalických sloučenin. (53) Struktury nekovových sloučenin podobných kovům (56). Zušlechťování slitin (57).	
Literatura	58—59
2. Třetí vedlejší podskupina periodické soustavy: skandium, ytrium, lanthan a aktinium	60—72
Přehledná tabulka (60). Obecný úvod (60—63). Mřížková struktura kovů (63).	
Skandium, ytrium a lanthan	63—70
Výskyt (63). Historický vývoj (64). Příprava a vlastnosti (65).	
Sloučeniny skandia, ytria a lanthanu	66—70
Kysličníky (66). Hydroxydy (67). Peroxydické sloučeniny (68). Haloge- nidy (68). Dusičnany. Sírany (69). Uhlíčitany. Octany. Šťavelany (69—70)	
Analytické vlastnosti	70
Aktinium	
Sloučeniny aktinia	71—72
Halogenidy (72). Chalkogenidy (72).	

3. Čtvrtá vedlejší podskupina periodické soustavy: titan, zirkonium, hafnium a thorium	73—110
Přehledná tabulka (73). Obecný úvod (73). Mřížková struktura kovů (75). <i>Slitiny</i> (76).	
Titan	76—90
Výskyt (76). Historický vývoj. Příprava (78). Vlastnosti (79). Použití (80).	
Sloučeniny titanu	81—90
Sloučeniny titanaté	82
Sloučeniny titanité	82—84
Chlorid titaničitý; acidotitanity (83). Síran titaničitý a podvojně sírany (83). Hydroxyd titaničitý. Kysličník titaničitý (84). Nitrid titaničitý (84).	
Sloučeniny titaničité	84—90
Chlorid titaničitý. Chlorotitaničitany (84—85). Fluorid titaničitý a fluorotitaničitany (85). Bromid titaničitý (85). Jodid titaničitý (85). Sírany titaničité a sulfatotitaničitany (85). — Jiné acidotitaničitany (85).	
Kysličník titaničitý (86). Titaničitany (86). — Kyselina peroxotitaničitá a peroxotitaničitany (88). Siřník titaničitý (89). — Karbid titanu (89). Sloučeniny titanu s uhlíkem a dusíkem (89). Boridy titanu (90).	
Analytické vlastnosti	90
Zirkonium	91—101
Výskyt (91). Historický vývoj (91). Příprava (91). Vlastnosti (92). Použití (93).	
Sloučeniny zirkonia	93—101
Kysličník zirkoničitý (94—96). Zirkoničitany (96). — Kyselina peroxozirkoničitá a peroxozirkoničitany (96). Chlorid zirkoničitý a oxydochloridy zirkoničité (96). Fluorid zirkoničitý a fluorozirkoničitany (97). Síran zirkoničitý a kyseliny sulfatozirkoničité (98). Sulfatozirkoničitany (98). Štavelan zirkonylu a oxalatozirkoničitany (98). Octan zirkoničitý (99). Dusičnany zirkonia. Fosforečnan zirkoničitý a fosfatozirkoničitany (99). Křemičitan zirkoničitý (99). Nitrid zirkonia. Karbid zirkonia. Boridy zirkonia (100—101).	
Analytické vlastnosti	101
Hafnium	101—104
Thorium	104—110
Výskyt. Historický vývoj a příprava (104). Vlastnosti (105). Použití (105).	
Sloučeniny thoria	106—110
Kysličník thoričitý (106—107). — Kysličník thoričitý—peroxyd vodíku (107). Chlorid thoričitý (108). Fluorid thoričitý a fluorothoričitany (108). Dusičnan thoričitý a nitratothoričitany (108). Octan thoričitý (109). Síran thoričitý a sulfatothoričitany (109). Štavelan thoričitý a oxalatothoričitany. Karbonatothoričitany (109). Fosforečnan thoričitý a křemičitan thoričité (109). Karbid a silicid thoria (109). Nitrid thoričitý (110).	
Analytické vlastnosti	110
Literatura	110
4. Pátá vedlejší podskupina periodické soustavy: vanad, niob, tantal, protaktinium	111—139
Přehledná tabulka (111). Obecný úvod (111—112). <i>Slitiny</i> (112)	

Vanad	114—126
Výskyt (114). Historický vývoj (114). Příprava (114). Vlastnosti (115). Použití (115—116).	
Sloučeniny vanadu	116—126
1. Sloučeniny vanadnaté	117
Kyslíčník vanadnatý. Hydroxyd vanadnatý (117).—Chlorid vanadnatý (117). Síran vanadnatý (117). Sulfatovanadnatany. Hexakyanovanadnatan draselný (117).	
2. Sloučeniny vanadité	117—119
Kyslíčník vanaditý. Hydroxyd vanaditý (117—118). — Chlorid vanaditý (118). Fluorid vanaditý a fluorovanaditany (118). Síran vanaditý, kyselina sulfatovanaditá a sulfatovanaditany (118). Oxalatovanaditany (118). Hexakyanovanaditan draselný (118). Rhodanovanaditany (119). — Sirník vanaditý (119).	
3. Sloučeniny vanadičité.	119—121
Kyslíčník vanadičitý (119).—Chlorid vanadičitý a chlorid vanadylu (119—120). Fluorid vanadičitý a fluorovanadičítany (120). Síran vanadylu a oxo-sulfatovanadičítany (120). Sulfitovanadičítany. Oxalatovanadičítany. Rhodanovanadičítany (120). — Vanadičítany (121). Sirník vanadičitý a thiovanadičítany (121).	
4. Sloučeniny vanadičné	121—126
Kyslíčník vanadičný (121—122). Kyseliny vanadičné a vanadičnany (122—124). <i>Vanadinit; struktura sloučenin skupiny apatitu</i> (124—125). — Peroxosloučeniny vanadičné (125). — Sirník vanadičný a thiovanadičnany (125). Halogenidy vanadičné a halogenovanadičnany (126).	
Analytické vlastnosti	126
Niob	126—132
Výskyt (126—127). Historický vývoj. Příprava (127). Vlastnosti (127).	
Sloučeniny niobu	128—132
Sloučeniny niobičné.	128—132
Kyslíčník niobičný (128). Niobičnany a kyselina niobičná (129). Acidoniobičnany (130). — Peroxoniobičnany a kyselina peroxoniobičná (130).	
Chlorid niobičný (130). Oxydchlorid niobičný (131).	
Fluoroniobičnany a fluorid niobičný (131).	
Nitridy niobu (131—132).	
Analytické vlastnosti	132
Tantal	132—137
Výskyt. Historický vývoj (132). Příprava (132). Vlastnosti. Použití (133).	
Sloučeniny tantalu	133—136
Sloučeniny tantaličné.	133—136
Kyslíčník tantaličný (133). Tantaličnany a kyselina tantaličná (134). — Peroxotantaličnany a kyselina peroxotantaličná (134—135).	
Chlorid tantaličný (135). Fluorid tantaličný a fluorotantaličnany (135—136).	
Sloučeniny tantalu v nižších oxidačních stupních	136
Karbidy tantalu (136). Nitrid tantalu (136).	
Analytické vlastnosti	137
Protaktinium	137—139

Sloučeniny protaktinia	138—139
Kysličníky (138). Halogenidy (139).	
Literatura	139
5. Šestá vedlejší podskupina periodické soustavy: chrom, molybden, wolfram a uran	140—220
Přehledná tabulka (140). Obecný úvod (140—143). <i>Slitiny</i> (143)	
Chrom	146—181
Výskyt. Historický vývoj (146). Příprava (146—147). Vlastnosti (147—149). Použití chromu a jeho sloučenin (149—150).	
Sloučeniny chromu	150—180
Sloučeniny chromnaté	152—154
Kysličník chromnatý. Sirník chromnatý (153). Chlorid chromnatý (153). Sírán chromnatý a podvojný síraný (153). Octan chromnatý (154). — Komplexní sloučeniny chromnaté (154).	
Sloučeniny chromité	154—172
Kysličník chromitý (154—156). <i>Guignetova zeleň</i> (156). — Sirník chromitý a thiochromitany (156). — Chlorid chromitý a komplexy chlo-rochromité (156—159). Fluorid, bromid a jodid chromitý (159). —	
Kyanid chromitý a kyanochromitany. Rhodanid chromitý a rhodano-chromitany (159). Štavelan chromitý a oxalatochromitany (159—160). Octan chromitý a soli acetatotrochromité (160—161). — Dusičnan chromitý (161). Sírán chromitý a solisulfatochromité (161—162). Kamenec chromitý (162—163). <i>Amoniakáty chromu</i> (163): Jednoja-derné amoniakáty chromu (163). Vícejaderné amoniakáty chromu (170)	
Sloučeniny chromové	172—178
Kysličník chromový (172—173). Chromany (173—175). Chroman a dvojhroman sodný (175—176). Chroman a dvojhroman draselný (176). Chroman amonný a dvojhroman amonný. Chroman olovnatý (176—177). Substituční deriváty chromanů s halogeny (177). Chlorochroman draselný (177). Chlorid chromylu (178). Fluorid chromylu (178).	
Peroxochromany a peroxydy chromu	178—180
Modrý peroxyd chromu (180). Modrý peroxochroman draselný. Červený peroxochroman draselný (180).	
Analytické vlastnosti	180—181
Molybden	181—191
Výskyt. Historický vývoj (181). Příprava (181—182). Vlastnosti (182—183). Použití (183—184).	
Sloučeniny molybdenu	184—191
Chloridy (184). Fluoridy (185). — Sirníky (185). Sirník molybde-nový a thiomolybdenany (185). Sirník molybdeničitý (186). Kysličníky (186). Kysličník molybdenový (186—187). Kysličník molybdeničný (187). Kysličník molybdeničitý (187). Kyselina molybdenová molybdenany (187—188). Molybdenan amonný (188). <i>Molybdenová modř</i> (188—189). — Kyselina peroxomolybdenová a peroxomolybde-nany (189). Sloučeniny molybdenu s kyselinami (190).	
Analytické vlastnosti	191
Wolfram	191—205
Výskyt. Historický vývoj (191—192). Příprava. Vlastnosti (192). Použití (193).	

Sloučeniны wolframu	193—205
Halogenidy (194). — Sirníky (195). Kysličníky (195). Kysličník wolframový. Kysličník wolframičitý (195—196). Kyselina wolframová a wolframany (196—197); Kyselina wolframová (197). Wolframan sodný. Wolframan vápenatý (198). — <i>Wolframové bronzы</i> (198). <i>Wolframová modř</i> (198—199). — Kyselina peroxowolframová a peroxowolframany (199). — <i>Kyselina wolframatokřemičitá; heteropolykyseliny</i> (199—202). <i>Isopolykyseliny</i> (202—204). Sloučeniны wolframu s kyselinami (204—205).	
Analytické vlastnosti	205
Uran	205—220
Výskyt (205—206). Historický vývoj (206). Vlastnosti (207—208). Použití (208).	
Sloučeniны uranu	208—220
Rozdělení sloučenin uranu (209).	
Podvojně sloučeniны uranu	209—212
Hybrid uranitý (212—213). — Fluoridy (213). Fluorid uranový. Fluorid uraničitý (213—214). Fluorid uraničitý a fluorid uranitý (214). Chloridy, bromidy a jodidy (214). — Sirníky (214—215). Nitridy uranu (215). Kysličníky (215). Kysličník uranový. Kysličník uraničitý (215—216). Kysličník U_3O_8 (216).	
Uranany	217
Dvojuranan sodný. Dvojuranan amonný (217). Dihydrát peroxydu uranu a peroxouranany (217).	
Sloučeniны uranu s kyselinami	217
Soli uranylu	218—219
Chlorid uranylu. Dusičnan uranylu (218). Octan uranylu (218). Uhlíčan uranylu a karbonatouranany. Síran uranylu. Sirník uranylu (218—219).	
Soli uraničité	219
Síran uraničitý (219—220). Štavelan uraničitý (220).	
Analytické vlastnosti	220
Literatura	220
6. Sedmá vedlejší podskupina periodické soustavy: mangan, technecium, rhenium	221
Přehledná tabulka (221). Obecný úvod (221—224). <i>Slitiny</i> (224).	
Mangan	224—244
Výskyt. Historický vývoj (224—225). Příprava (225). Vlastnosti (225—226) <i>Heusslerovy slitiny</i> (226). Použití manganu a jeho sloučenin (226—227).	
Sloučeniны manganu	227—244
1. Kysličníky a hydroxydy	227—231
Kysličník manganatý. Hydroxyd manganatý (228). Kysličník manganitý (229). <i>Manganová hněd</i> (229). Kysličník manganičitý (229—230). Kysličník manganistý a kyselina manganistá (231).	
2. Soli manganaté	231—236
Chlorid manganatý (232—233). Bromid a jodid manganatý. Fluorid manganatý (233). Síran manganatý (233). Uhlíčan manganatý (234). Dusičnan manganatý (234). Octan manganatý. Fosforečnany a arseničnany manganaté (234—235). Sirník manganatý (235). Dvoj-	

siričitan manganatý (235). Boritany manganaté (235). Štavelan manganatý. Sírčitan manganatý (236). Kyanid manganatý a kyanomanganatany. Rhodanid manganatý a rhodanomanganatany (236). — Křemičitany manganaté (236).	
3. Soli manganité	237—238
Chlorid manganitý a chloromanganitany (237). Síran manganitý, sulfatomanganitany a kamence manganité (237—238). Fosforečnany manganité. Kyanomanganitany. Octan manganitý (238). Oxalatomanganitany (238).	
4. Sloučeniny manganičité.	239—240
Chlorid manganičitý a chloromanganičitany (239). Síran manganičitý (239). — Manganičitany (239—240). Peroxomanganičitany (240).	
5. Manganičnany.	240
6. Manganany	240—241
7. Manganistany	241
Manganistan draselný (241—243).	
Analytické vlastnosti	243—244
Techneecium a rhenium	244—253
Výskyt (244). Historický vývoj (244). Vlastnosti a chování technecia (246). Příprava a vlastnosti rhenia (247). Použití (248).	
Sloučeniny rhenia	248—252
Kysličníky rhenia . . . . . 248—249	
Kysličník rhenistý (248—249). Kysličník rheniový (249). Kysličník rheničitý (249). Kysličník rhenitý (249).	
Oxosoli rhenia.	249—250
Kyselina rhenistá a rhenistany (250). Rhenistan draselný (250).	
Sloučeniny rhenia se sírou	250—251
Sírník rhenistý (250). Thiorhenistany (251). Sírník rheničitý (251).	
Sloučeniny rhenia s halogeny.	251—252
Fluoridy rhenia (251). Chloridy rhenia a chlorosoli (251—252). Oxydchloridy rhenia (252).	
Karbenyly rhenia	252—253
Pentakarbonyl rhenia (253). Karbonylhalogenidy rhenia (253).	
Analytické vlastnosti	253
Literatura	253
7. Osmá vedlejší podskupina periodické soustavy. Kovy skupiny železa a platinové kovy	254—365
Přehledná tabulka (254). Obecný úvod (254—257). <i>Slitiny</i> (261).	
A. Kovy skupiny železa.	261—329
Železo	265—300
Výskyt (265). Historický vývoj (265). Výroba železa (266—267). <i>Pochod ve vysoké peci</i> (267—269). <i>Zkujňování</i> (269—273). Zkujňování v otevřené nístěži (269). Zkujňování v plamenné peci (pudlování) (270). Železo svářkové a plávkové; tavení v kelímku (270). Zkujňování větrem (Bessemerův a Thomasův způsob) (271—272). Siemensův-Martinův pochod (272—273). Výroba oceli v elektrické peci. Temperování. Cementace (273—274).	
Vlastnosti čistého a technického železa	274—279
Čisté železo (274—275). <i>Slitiny železa a uhlíku</i> (275—277). <i>Jiné slitiny železa</i> (277—279).	
Druhy technického železa: Surové železo (litina) (279). Kujné železo (279). Kovářské železo. Ocel (279—280). Speciální oceli (280). Křemíková litina (280—281).	

Sloučeniny železa	281—299
Kysličníky a hydroxydy	282—286
Kysličník železnatý (282). Hydroxyd železnatý (282—283). Kysličník železitý (283). Hydroxydy železité (283—285). — Kysličník železnatoželezitý (285—286).	
Sloučeniny se sírou	286—287
Sírník železnatý (286—287). Dvojsírník železnatý (287).	
Soli železnaté	287—288
<i>Halogenidy železnaté</i> : Fluorid železnatý a fluoroželeznatany. Chlorid železnatý a chloroželeznatany (288). Bromid železnatý. Jodid železnatý (288—289).	
<i>Jiné železnaté soli</i> : Rhodanid železnatý. Dusičnan železnatý. Chloristan železnatý (289). Síran železnatý (289—290). Uhličitan železnatý (290). Štavelan železnatý a oxalatoželeznatany. Křemičitany železnaté. Fosforečnany železnaté (290). Kyanoželeznatany; žlutá krevní sůl (290—291). Kyselina kyanoželeznatá (291). Kyanoželeznatan draselný (291).	
Soli železité	292—288
<i>Halogenidy železité</i> : Fluorid železitý a fluoroželezitany (292). Chlorid železitý a chloroželezitany (292—293). Oxydchlorid železitý (293). Bromid železitý (293).	
<i>Jiné soli železité</i> : Chloristan železitý (293—294). Dusičnan železitý (294). Síran železitý (294). Podvojně soli síranu železitého; kamence železité (295). Štavelan železitý a oxalatoželezitany. Křemičitany železité. Fosforečnan železitý (295). — Soli acetatotrojželezité (295—296). Rhodanid železitý a rhodanoželezitany (296). Kyanoželezitany; červená krevní sůl (296). <i>Berlínská a Turnbullova modř</i> (296—297). Prussidové sloučeniny (297—298).	
Železany	298
Karbonyly a nitrosylové sloučeniny železa	298—299
Karbonyly železa (298). Tetranitrosyl železa (299).	
Analytické vlastnosti	299—300
Kobalt	300—317
Výskyt (300). Historický vývoj. Příprava. Vlastnosti (301). Použití (301).	
Sloučeniny kobaltu	302—317
Kysličníky a hydroxydy (303—304). Sírníky (304—305). Arsenidy (305). — Karbonyly a nitrosyly (305—306).	
Soli kobaltnaté	306—311
Chlorid kobaltnatý (306—307). Bromid kobaltnatý. Jodid kobaltnatý (307). Fluorid kobaltnatý (307). Zásadité halogenidy kobaltnaté: zelený zásaditý chlorid kobaltnatý; dvojitá vrstevnatá mřížka (308). Růžový zásaditý chlorid kobaltnatý; jednoduchá vrstevnatá mřížka (308). Zásadité bromidy kobaltnaté (309). — Kyanid kobaltnatý a kyanokobaltnatany (309). Rhodanid kobaltnatý a rhodanokobaltnatany (309).	
Dusičnan kobaltnatý (309). Dusitan kobaltnatý a podvojně dusitany (310). Síran kobaltnatý (310). Sířičitan kobaltnatý a sulfitokobaltnatany. Uhličitan kobaltnatý a karbonatokobaltnatany (310). Štavelan kobaltnatý a oxalatokobaltnatany. Octan kobaltnatý (311). <i>Amoniakáty kobaltnaté</i> (311).	
Soli kobaltité	311—317
Fluorid kobaltitý (311). Síran kobaltitý (312). — Oxalatokobaltitany (312). Hexakyanokobaltitany a kyselina hexakyanokobaltitá (312). Hexanitrokobaltitany (312—313). <i>Amoniakáty kobaltité</i> (313—317).	

Analytické vlastnosti	317
Nikl	317—329
Výskyt. Historický vývoj (318). Příprava (318). Vlastnosti (319). Použití (319—320).	
Sloučeniny niklu	320—329
Kysličníky a hydroxydy (321). — Sirníky (322). Arsenidy a antimonidy (323). Karbonyl niklu (323—324).	
Soli nikelnaté	324—329
Chlorid nikelnatý (324). Bromid a jodid nikelnatý (324). Fluorid nikelnatý (324). Zásadité halogenidy nikelnaté (325). — Kyanid nikelnatý a podvojně kyanidy. Rhodanid nikelnatý a podvojně rhodanidy (325). — Dusičnan nikelnatý (325). Dusitan nikelnatý a podvojně dusitany (325). Siran nikelnatý (326). Uhličitán nikelnatý a podvojně uhličitany (326). Štavelan nikelnatý (326). Octan nikelnatý. Fosforečnany nikelnaté. Křemičitany nikelnaté (327). <i>Amoniakáty niklu</i> (327—328).	
Analytické vlastnosti	329
B. Kovy platinové.	329—357
Obecný úvod (329). Výskyt. Historický vývoj. Příprava (330). Použití (330—331).	
<i>Ruthenium a osmium</i>	331—338
Obecný úvod (331—332).	
Ruthenium	332—336
Fysikální vlastnosti (332). Chemické chování (332—333).	
Sloučeniny ruthenia	333—336
Kysličníky: kysličník rutheničitý. Kysličník rutheničelý (333). — Sirník rutheničitý (333). — Fluoridy. Chloridy (334). — Koordinační sloučeniny ruthenia (334). <i>Amoniakáty ruthenia</i> (335). Ruthenany a ruthenistany (335). — Karbonyly a nitrosyly (335—336).	
Osmium	336—339
Fysikální vlastnosti (336). Chemické chování (336—337).	
Sloučeniny osmia.	337—338
Kysličníky: Kysličník osmičelý (337). Kysličník osmičitý (337). — Sirník osmičitý (337). — Halogenidy (338). Koordinační sloučeniny osmia (338). Osmany (338).	
<i>Rhodium a iridium.</i>	339—345
Obecný úvod (339).	
Rhodium	339—342
Fysikální vlastnosti (339). Chemické chování (339—340).	
Sloučeniny rhodia	340—342
Kysličníky (340). Sirníky (340). — Jednoduché soli rhodia (341). — Koordinační sloučeniny rhodia (341—342).	
Iridium.	342—345
Fysikální vlastnosti (342). Chemické chování (342—343).	
Sloučeniny iridia.	343—345
Kysličníky (343). Sirníky (343). — Halogenidy (344). — Soli iridia (344—345). Karbonyly (345).	
<i>Paladium a platina.</i>	345—357
Obecný úvod (345).	

Paladium	345—349
Fysikální vlastnosti (345—346). Chemické chování (347).	
Sloučeniny paladia	347—349
Kysličníky (347). Siřníky (348). — Jednoduché soli paladia (348). — Komplexní soli paladia (348—349).	
Platina	349—357
Fysikální vlastnosti (349). Chemické chování (350). <i>Práce s platinovým nářadím</i> (351).	
Sloučeniny platiny	351—356
Kysličníky a hydroxydy (351—352). — Siřníky (352). Chloridy (353). Chlorid platnatý (353). Chlorid platičitý (353). Komplexní sloučeniny platiny (353—355). Kyselina chloroplaticitá a chloroplaticitany (355—356). Kyselina kyanoplatnatá a kyanoplatnatany (356).	
Analytické vlastnosti	356
Karboony kovů	357—364
Historický vývoj (357). Přehledná tabulka (358). Konstituce, vlastnosti a chování (360). Hydridokarboony kovů (362). Nitrosylkarboony a nitrosyly kovů (363). Vznik a příprava karboony kovů (364).	
Literatura	364—365
8. První vedlejší podskupina periodické soustavy: Měď, stříbro, zlato	366—426
Přehledná tabulka (366). Obecný úvod (366—370). <i>Slitiny</i> (371). Historický vývoj (372).	
Měď	372—396
Výskyt (372—373). Výroba (373—375). <i>Pochod pražně redukční</i> (375). <i>Pochod pražně reakční</i> (375). <i>Pražení s větrem [bessemerace mědi]</i> (376). <i>Získávání mědi autogenním tavením</i> (376). <i>Získávání mědi na mokré cestě</i> (376—377). <i>Čištění (rafinace) mědi</i> (377—378). — Vlastnosti mědi (378—381). Použití mědi a jejích sloučenin (381—383).	
Sloučeniny mědi	383—396
1. Sloučeniny mědné	384—389
Kysličník mědný (384—385). — Halogenidy mědné (385—387). Kyanid mědný. Rhodanid mědný (387). — Octan mědný. Štavelan mědný. Siřičitan mědný (387). Siřník mědný (387—388). Nitrid mědi (388). Amoniakáty mědných solí (388). Hydrid mědi (389).	
2. Sloučeniny mědnaté	389—395
Kysličník mědnatý (389—390). Hydroxyd mědnatý (390). — Fluorid mědnatý (390). Chlorid mědnatý (390—391). Bromid mědnatý. Jodid mědnatý (391). Síran mědnatý (391—392). Dusičnan mědnatý (392—393). Dusitan mědnatý. Octan mědnatý (393). Uhličitan mědnatý (393). Štavelan mědnatý. Kyanid mědnatý. Rhodanid měd- natý (393—394). Amoniakáty mědnatých solí (394). — <i>Tzv. hexolové mědnaté soli</i> (394—395). Siřník mědnatý (395).	
3. Sloučeniny mědité	395—396
Analytické vlastnosti	396
Stříbro	397—413
Výskyt (397). Výroba (398—399). <i>Čištění stříbra</i> (399). Vlastnosti (399 až 401). Použití (401).	

Sloučeniny stříbra	402—413
1. Sloučeniny stříbrné	402—411
Kyslíčník stříbrný (402—403).	
Halogenidy (404): Fluorid stříbrný. <i>Fluorid dvojstříbra</i> (404).	
— Chlorid stříbrný (404—405). Bromid stříbrný (405—406).	
Jodid stříbrný (406—407). —	
<i>Použití halogenidů stříbra ve fotografii</i> (407—408).	
Ostatní soli stříbra: Dusičnan stříbrný (408). Dusitan stříbrný (409). Síran stříbrný (409). Siřičitan stříbrný (409). Thiosíran stříbrný. Uhličitan stříbrný. Octan stříbrný. Štavelan stříbrný (409—410). Kyanid stříbrný (410). Rhodanid stříbrný. Fosforečnan stříbrný (410—411). — Sírnik stříbrný (411).	
2. Sloučeniny stříbrnaté	411—412
Fluorid stříbrnatý (412). Kyslíčník stříbrnatý (412).	
3. Sloučeniny stříbřité	412—413
Analytické vlastnosti	413
Zlato.	413—426
Výskyt (413). Získávání zlata (414—415). Vlastnosti zlata (415—417).	
Použití (417—419).	
Sloučeniny zlata	419—425
1. Sloučeniny zlatné	420—422
Kyslíčník zlatý (420). — Halogenidy zlatné (420—421). — Kyanid zlatý a kyanozlatnany (421—422). Thiosulfatozlatnany. Sulfitozlatnany. Sírnik zlatý (422).	
2. Sloučeniny zlatité	422
Kyslíčník a hydroxyd zlatitý [kyselina zlatitá] (422).	
Chlorid zlatitý a kyselina tetrachlorozlatitá (chlorozlatitá) (423). Bromid zlatitý a tetrabromozlatitany. Jodid zlatitý (423—424). Kyanid zlatitý a kyanozlatitany (424). Rhodanozlatitany (424).	
Zlatité soli oxokyselin (424).	
Sírnik zlatitý (424—425).	
Analytické vlastnosti	425
Literatura	425—426
9. Druhá vedlejší podskupina periodické soustavy: zinek, kadmium, rtuť.	427—481
Přehledná tabulka (427). Obecný úvod (427—432). <i>Slitiny</i> (432)	
Zinek	433—449
Výskyt (433). Historický vývoj (433). Výroba (434—435). Vlastnosti (436—438). Použití (438).	
Sloučeniny zinku	438—449
Kyslíčník zinečnatý (440—441). Hydroxyd zinečnatý (441). — Amid zinečnatý a nitrid zinečnatý (442). — Sírnik zinečnatý (442—443). <i>Sídotovo blejno</i> (443). — Fosfidy zinečnaté (443—444). Chlorid zinečnatý (444). Zásadité chloridy zinečnaté (444—445). Jiné halogenidy (445). — Dusičnan zinečnatý. Dusitan zinečnatý a podvojně dusitany (445). Síran zinečnatý (445—446). Siřičitan zinečnatý. Thiosíran zinečnatý. Kyanid zinečnatý (447). Rhodanid zinečnatý. Octan zinečnatý. Uhličitan zinečnatý (447). Štavelan zinečnatý (447). Křemičitan zinečnatý (447). — Alkylové sloučeniny zinku (448). Hydrid zinečnatý (448).	
Analytické vlastnosti	448—449

Kadmium	449—459
Výskyt. Historický vývoj (449). Příprava (449—450). Vlastnosti (450). Použití (451—452).	
Sloučeniny kadmia	452—459
Kyslíčník kademnatý (454). Hydroxid kademnatý (454). — Amid kademnatý (454). — Sírnik kademnatý (454—455). Chlorid kademnatý (455). Bromid kademnatý. Jodid kademnatý (455). Fluorid kademnatý (455). <i>Tvorba autokomplexů u halogenidů kademnatých</i> (455—456). Podvojně halogenidy kademnaté (456). Kyanid kademnatý a podvojně kyanidy (457). Rhodanid kademnatý a podvojně rhodanidy (457). Dusičnan kademnatý (457). Dusitan kademnatý a podvojně dusitany (457). Sírán kademnatý (457—458). Uhlíčitan kademnatý (458). Štavelan kademnatý (458—459).	
Analytické vlastnosti	459
Rtuť	459—481
Výskyt (459). Historický vývoj. Příprava (459—460). Vlastnosti (460—462). <i>Amalgámy</i> (462). Použití (462—463). <i>Normální články</i> (463).	
Sloučeniny rtuti	463—480
<i>Konstituce rtuťných sloučenin</i> (463—464). Příprava a vlastnosti rtuťných sloučenin (464—465). — Příprava a vlastnosti rtuťnatých sloučenin (465—466).	
Kyslíčník.	466—467
Sírnik a thiosoli	467—468
Sírnik rtuťnatý (467—468). Thiosoli (468).	
Halogenidy rtuťné	469—470
Chlorid rtuťný, <i>kamel</i> (469). Bromid rtuťný. Jodid rtuťný (469). <i>Mřížková struktura halogenidů rtuťných</i> (470). — Fluorid rtuťný (470).	
Halogenidy rtuťnaté	470—474
Chlorid rtuťnatý, <i>sublimát</i> (470—472). Podvojně sloučeniny chloridu rtuťnatého (472—473). Bromid rtuťnatý (473). Jodid rtuťnatý (473). — Fluorid rtuťnatý (474).	
Kyanid a rhodanidy	474—475
Kyanid rtuťnatý (474—475). — Rhodanid rtuťný. Rhodanid rtuťnatý (475).	
Dusičnany a dusitany	475—476
Dusičnan rtuťný (475). Dusičnan rtuťnatý (475). Dusitany (476).	
Jiné soli rtuti	476—477
Sírán rtuťný (476). Sírán rtuťnatý (476). — Šiřičitan rtuťnatý a sulfiortuťnatany. (476—477). — Uhlíčitany (477). Štavelan rtuťnatý (477).	
Dusíkaté sloučeniny rtuti	477—489
Tavitelný bílý precipitát. Netavitelný bílý precipitát (477). <i>Struktura „bílých precipitátů“</i> (478). Millonova báze (478—480).	
Alkylové sloučeniny rtuti	480
Analytické vlastnosti.	480
Literatura	481
10. Skupina lanthanidů	482—504
Přehledná tabulka (482). Obecný úvod (482—483). Moeenství (483—485). Bazicitá hydroxydů (495—487). Kyslíčníky a soli (487—489). Vlastnost kovů (489—492). Historický vývoj (493—495). Rozdělení vzácných zemin (495—497). Výskyt (497). Příprava a použití (497—498). Nejdůležitější sloučeniny kovů vzácných zemin	499

I. Ceritové zeminy	499—502
Sloučeniny ceru	499—552
Kysličníky a hydratované kysličníky (500). — Chloridy (500). Dusičnany. Sírany (500—501). — Uhlíčan ceritý (501). Štavelan ceritý (501). — Sírnik ceru (501—502).	
II. Ytřiové zeminy	502—504
Terbiové zeminy	502—503
Erbiové zeminy	503
Yterbiové zeminy	503—504
Analytické vlastnosti	503—504
Literatura	504
11. Radioaktivita a isotopie	505—541
Definice radioaktivity. Objev radioaktivity (505—506). Obecná charakteristika radioaktivního záření (506—507).	
Nejdůležitější účinky radioaktivních prvků	507—510
Ionisace plynů (507). Zviditelnění iontů v plynech (507—508). Pronikavost radioaktivního záření (508). Luminescence (508). Scintilace (508). Černání fotografické desky (509). Zbarvení vlivem radioaktivního záření (509). Ostatní chemické účinky radioaktivního záření (509—510). Fysiologické účinky (510).	
Vlastnosti a podstata tří druhů radioaktivního záření	510—515
1. <i>Paprsky</i> α . Dosah, rychlost a ionizační schopnost (510—511). Relativní brzdivost a vzduchový ekvivalent (511—512). Kolísání dosahu (512). Náboj částic α . Povaha částic α (512—513).	
2. <i>Paprsky</i> β (513). Maximální energie částic β . Ionizační schopnost (513—514). Absorpce paprsků β (514).	
3. <i>Paprsky</i> γ (514—515).	
Výklad radioaktivity podle rozpadové teorie	515—516
Radioaktivní řady (515). Poločas a rozpadová konstanta (515—516). Stanovení rozpadových konstant (516—517). Sargentovy křivky (517). Radioaktivní rovnováha (517).	
Sekundární záření	516—518
Zpětné odražené paprsky (518). Záporné sekundární paprsky (518). Kladné sekundární paprsky (518).	
Stanovení rozpadové energie	519—522
Energie částic α (520). Energie paprsků γ (521). Vnitřní přeměny paprsků β (521). Energie částic β (521—522).	
Emanace a aktivní povlaky; thoriová radioaktivní řada	522—529
Chemická povaha rozpadových produktů	529—531
Posuvové zákony. Atomové váhy rozpadových produktů (529). <i>Isotopie</i> (530). <i>Isobarické druhy atomů</i> (530). Fajansovo pravidlo o srážení a Panethovo pravidlo o adsorpci (531).	
Urano-radiová radioaktivní řada	531—537
Aktiniová radioaktivní řada	537
Neptuniová radioaktivní řada	537—538
Postavení radioaktivních prvků v periodické soustavě	538—539
Chemie radioaktivních prvků (538—539). <i>Použití radioaktivních metod v chemii</i> : Radioaktivní látky jako indikátory (539). Chování nejmenších množství prvků (540).	
Emanační metoda (540—541)	
Literatura	541

12. Isotopie stálých prvků	542—558
<i>Hmotová spektrografie (542—543). Isotopie a pásová spektra (543). Dělení isotopů (544—546). — Čisté prvky (monoisotopické) a smíšené prvky (polyisotopické) (546—552). Použití isotopů (552).</i>	
<i>Deuterium a kysličník deuteria . . . . .</i>	552
<i>Historický vývoj (553). Příprava (553—554). Vlastnosti (554). — Výměnné reakce s kysličníkem deuteria (557—558). Ostatní sloučeniny deuteria (558).</i>	
<i>Literatura . . . . .</i>	558
13. Umělé přeměny atomů (Jaderná chemie)	559—605
<i>Přeměny atomů paprsky α (559). Neutrony (559—560) Positrony. Mesony (560). Základní částice (561). Různé druhy atomových přeměn (561). — Energie jaderné přeměny (563). Zdroje ostřelovacích částic (564). Účinný průřez při jaderných reakcích (564—566). Výtěžek jaderných reakcí (566).</i>	
<i>Štábla atomových jader (568—569). Hmotový defekt a zlomek štěsnání (569—571). Isotopové váhy produktů radioaktivního rozpadu (571).</i>	
Umělá radioaktivita	573—595
<i>Druhy radioaktivního rozpadu (575—580). Zrcadlová jádra (580). Tříštění jader (580). Jaderná isomerie (580). Použití uměle aktivovaných prvků (582—586). Reakce „horkých atomů“ (586). Ochrana proti záření (586—588). Stálost jader (588—589). Energie tvorby jádra (589). Pravidla o stálosti atomových jader (590—591). — Umělé nové prvky (591—595).</i>	
Štěpení atomových jader	595—597
<i>Výpočet energie štěpení jádra (597). Teorie štěpení jádra (598—599). Samovolná štěpení jader (599—600). — Řetězové jaderné reakce (600—602). Atomové reaktory (602—603). — Výroba uranu 235 (603).</i>	
<i>Literatura . . . . .</i>	603—605
14. Transurany	606—639
<i>Přehledná tabulka (606). Obecný úvod (606—614). Historický vývoj (614—616). Výskyt (616).</i>	
Neptunium	617—619
<i>Sloučeniny neptunia (618—619).</i>	
Plutonium	619—631
<i>Příprava plutonia (621—623). Násobitel (623—624). Kritická velikost atomového reaktoru (624). Regulační tyče (624). Zpožděné neutrony (624). Atomový reaktor (milíř) (625—626). Získávání čistého plutonia (626). Množivé reaktory (627).</i>	
Sloučeniny plutonia	627—631
<i>Kysličníky (628). Peroxyd plutonia. Sírníky. Fluoridy (628). Chloridy a bromidy (629). — Soli plutonia: Soli plutonité (630). Soli plutoničité (630). Soli plutonylové (631).</i>	
Americium	631—633
Curium, berkelium, kalifornium	633
Einsteinium, fermium, mendelevium	633
Nobelium	633
Radioaktivní rozpadové řady transuranů	638—639
<i>Neptuniová rozpadová řada (638). Rozpadové řady ostatních transuranů (638).</i>	
<i>Literatura . . . . .</i>	639

15. Rozšíření prvků. Geochemie	640—655
Složení zemské kůry (640—643). Rozšíření a dostupnost prvků (643). Zákonitosti v zastoupení prvků. Harkinsonovo pravidlo (646—647). Složení zemského nitra (647—649). — <i>Zákony geochemického rozdělení prvků</i> (649—650). — <i>Rozšíření radioaktivních prvků a jejich vliv na tepelný režim Země</i> (650—651). — <i>Radiochemické určení stáří nerostů</i> (651—652). — Výskyt prvků mimo Zemi (652). Vznik prvků ve vesmíru (654).	
Literatura	654—655
16. Nauka o koloidech a chemie povrchů	656—684
Obecný úvod (656). Rozdělení dispersních soustav (657). Historický vývoj (657).	
Koloidní roztoky	657—667
Příprava (658). Dialýsa (659). Ultrafiltrace (660). — Optické vlastnosti solů (660). Ultramikroskopie (661). Počet, velikost a tvar koloidních částic v sólech (661). Osmotické vlastnosti koloidních roztoků (662). Brownův pohyb (662). Ultracentrifuga (663). Elektrické vlastnosti koloidů; koagulace a peptisace (663—666). Micely (666). — Lyofilní a lyofobní koloidy (666—667).	
Gely	667—670
Gelatinování a botnání (667). Synerese (668). Struktura gelů (668). — <i>Plastické hmoty</i> (669). Hydratované kysličníky (669—670). — Ochranné koloidy (670). — Povrchová aktivita koloidních látek (670).	
Povrchové jevy	670—676
Adsorpce a absorpce . . . . . 671—673	
Sorpce plynů (673). Aktivovaná adsorpce (674). Adsorpce z roztoků (674). Adsorpce elektrolytů (675). Selektivní adsorpce (675). — Monomolekulární povrchové vrstvy (676).	
Povrchové napětí a kapilární síly . . . . . 676—679	
Povrchové napětí (676). Gibbsův adsorpční zákon (676). Kapiláry (676). Zakřivení povrchu a tlak par (677). Kapilární kondensace (677). — Elektrokapilární jevy (678—679). Náboj vzduchových bublin v kapalinách (679).	
Emulze a emulsoidy	679—680
Aerodispersní soustavy	680—681
Pěny (680). Aerosóly (680—681).	
Diformní soustavy	682
Literatura	682—684
17. Katalýsa a reakční kinetika	685—708
Katalýsa (685). Biologický význam katalýsy (686). Historický vývoj (686). <i>Teorie katalýsy</i> (686—687).	
Chemická reakční kinetika	687—699
Reakční rychlost (687). Reakční řád (687). Molekulárně kinetický význam reakčního řádu (688—689). Molekularita reakcí (689). Reakční rychlost a teplota (690). — Fotochemické reakce (690). — Řetězové reakce (691—692). <i>Aktivační energie a potenciálový val</i> (692—693). Tepelná aktivace (693—698). Závislost aktivace na reakčním mechanismu (698—699). Vlnově mechanický výpočet aktivací energie (699).	
Reakčně kinetický význam katalýsy	699—707
Homogenní katalýsa (701). Heterogenní katalýsa (702). Autokatalýsa (703). Řízení reakcí pomocí katalýsy (703—704). Otrava katalýsátorů	

(704). Negativní katalýza (704). Vícesložkové katalysátory (705). Raneyovy katalysátory (706). — Míra katalytického účinku (706). Katalýza a chemická rovnováha (707).	
Indukované reakce	707
Literatura	707—708
18. Reakce v nevodných roztocích	709—725
Obecný úvod (709). Netečná rozpouštědla (709—710).	
Chování kyselin v nevodných rozpouštědlech.	710—717
<i>Dysprotidy a emprotidy; Brönstedova teorie výměny protonů</i> (711—713). Protonová afinita (713—714).	
<i>Rozpouštědla podobná vodě</i>	714—716
Reakce obdobné neutralisaci (716). Solvolýza (716). Ansolvokyseliny a ansolvozásady (716). Chování amfoterních hydroxydů (717). Podvojně přeměny solí (717).	
Některá rozpouštědla podobná vodě.	717—724
Kapalný amoniak (717—720). Kapalný fluorovodík (720—721). Kapalný sirovodík (721—722). Kapalný kyslíčník siřičitý (722). Jiná rozpouštědla podobná vodě (722). Lewisova teorie acidobázické funkce (722—724).	
Reakce v taveninách	724—725
Literatura	725
19. Reakce tuhých látek	726—746
Obecný úvod (726). Historický vývoj (727). — <i>Difuze</i> (727—729).	
Reakce mezi tuhými látkami	729—734
<i>Aktivní přechodné stavy</i> (732—733). Mimořádná reakční schopnost srážecích směsí (734).	
Reakce tuhých látek s kapalnými	734
Reakce tuhých látek s rozpuštěnými	734—738
<i>Rozpuštění kovů v kyselinách</i> (735). <i>Pasivita</i> (736—738).	
Reakce tuhých látek s plyny	738—740
<i>Koroze a ochrana proti korozi</i>	740
Topochemické reakce.	741—745
Sloučeniny grafitu (743—745).	
Literatura	745—746
České chemické názvosloví anorganických sloučenin	747—757
Jmenný rejstřík	759—764
Věcný rejstřík.	765—803
Příloha: Tabulka I. Rozdělení elektronů na jednotlivé energetické hladiny volného atomu v normálním stavu	
Tabulka II. Periodická soustava chemických prvků	

Překladařelé jednotlivých kapitol

- RNDr. MILAN DRÁTOVSKÝ, C. Sc. — kapitoly 2, 7 (str. 254 až 300), 9, 12, 13, 15
 RNDr. ZDENĚK HAUPTMAN, C. Sc. — kapitoly 1, 8
 Inž. JIŘÍ HEJDUK — kapitoly 10, 17, 18, 19
 RNDr. VLADIMÍR MACHÁLEK — kapitoly Úvod, 3, 6, 7 (str. 300 až 365), 16
 LIESELOTTA PAČESOVÁ, prom. chem. — kapitoly 4, 5, 11, 14

Krátký obsah I. dílu

I. DÍL

VODÍK A HLAVNÍ PODSKUPINY PERIODICKÉ SOUSTAVY

1. Periodická soustava chemických prvků
2. Vodík
3. Spektrum vodíku a stavba vodíkového atomu
4. Nultá skupina periodické soustavy (hlavní podskupina osmé skupiny): Inertní plyny
5. Valence a afinita
6. První hlavní podskupina periodické soustavy: Alkalické kovy
7. Krystalová stavba a Roentgenovy paprsky
8. Druhá hlavní podskupina periodické soustavy: Podskupina prvků alkalických zemin
9. Konstituce a vlastnosti
10. Třetí hlavní podskupina periodické soustavy
11. Nauka o koordinaci
12. Čtvrtá hlavní podskupina periodické soustavy
13. Slitiny
14. Pátá hlavní podskupina periodické soustavy
15. Šestá hlavní podskupina periodické soustavy
16. Oxydace a redukce
17. Sedmá hlavní podskupina periodické soustavy: Halogeny
18. Tvorba solí a neutralisace